

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 2

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Transport av høy

Oppskr. av: Anton Strugstad

(adresse): Box 63, Steinkjer

Fylke: Nord-Trøndelag

Herad: Ognadal

Bygdelag:

Gard:

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1) Det er no ingen store forskjell på høyttransport på mindre og større gårder. Det er no slut med utmarkslett. Den ble brukt i Gaulstad fjellbygd i Ognadal endel år etter 1900, men no er den praktisk fullt vekk opp.

2) Hjøndorning i høygarna er darrisvagn, langvagn og på endel mindre bruk høylede - med meier og tjuet bakk. Darrisvagna og langvagna er begge forsynt med krökler på begge ender. Larret festes med høytang. Det er ei langliske på den fremste Krökla og en stikker høytanga inn i langliske. I andre enden av høytanga er det et lengre tang. En tar den langenden rundt det øverste tverret på den bakerste Krökla og haler på så tanga presser larret sammen og en slår da på en knute som er lett å løse når en kommer på lemmer.

Transport av høy lit stakk, forejkt
 også på den måte, at sterke karrer
 som var vant, kjømmet sammen
 med riva ei bora. (storlejon) og med
 et vist - nesten kunstferdig grep -
 løftet denne bora oppå venstre
 skudda så høyljømmen ble stående
 fin og loddrett, - i øvre kant
 støttet med et sett av riva.

Ved kjøring lit ulla og
 stakk bruktes alm. høyslede
 med bedrag under meiene
 og med en hest forspendt.

Om vinteren ble det kjørt
 heim på alm. langslode med
 3 dobbel høytang oppå lasset.
 Det ble da sammensurret
 med lang fra sleden og
 rundt hele lassa og oppå høy-
 kengerne.

Som oftest ble det kjørt
 heim på skareføre utpå vinteren.

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

adr. NORSK FOLKEMUSEUM

BYGDØY

301